

හැරල්ඩ් පින්ටර්ගේ නොබෙල් ත්‍යාග දේශනය: නිර්භීත කලාකරු එක්සත් ජනපද අධිරාජ්‍යවාදය පිළිබඳ සත්‍යය හෙළි කරයි

Harold Pinter's Nobel Prize speech:
a brave artist speaks the truth about US imperialism

බැරී ග්‍රේ විසිනි
2005 දෙසැම්බර් 09

මේ වසරේ නොබෙල් සාහිත්‍ය ත්‍යාගලාභී, බ්‍රිතාන්‍ය නාට්‍ය රචක හැරල්ඩ් පින්ටර් පසුගිය දා ස්වීඩන ශාස්ත්‍රාලය වෙත උද්වේගකර, සත්‍යවාදී හා ධෛර්යසම්පන්න බාර ගැනීමෙහි කථාවක් ඉදිරිපත් කළේ ය. *The Homecoming* (දෙවැනි ගමන) සහ *The Caretaker* (මුරපල්ලා) බඳු කීර්තිධර නාටකයන්හි කතුවරයා වන පින්ටර් වෙහෙස නොතකා සිය ප්‍රබල දේශනය පැවැත්වූයේ ඉරාක යුද්ධයට ද, බෝල්කන්හි, මධ්‍යම ඇමරිකාවෙහි හා වෙනත් රටවල් තුළ ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදය විසින් සිදු කෙරෙන්නා වූ කොල්ලකෑම්වලට ද එරෙහිව ය.

පින්ටර් තම සම්මානය බාර ගැනීමෙහි කථාව එකී අරගලයෙහි ව්‍යාප්තිය හා වර්ධනය වෙනුවෙන් උපයෝග කොට ගත්තේ දෙවන ලෝක සංග්‍රාමයෙන් මෙපිට කාල පරිච්ඡේදය තුළ එක්සත් ජනපද විදේශ ප්‍රතිපත්ති යෙහි සමස්ත ක්‍රියාකලාපය සැර පරුෂ ලෙස විවේචනය කරමින් සහ වොෂින්ටනයෙහි කනිටු සහකරු හා හවුල්කරු ලෙස බ්‍රිතාන්‍යයෙහි භූමිකාව දෝෂ දර්ශනයට ලක් කරමිනි.

ජෝර්ජ් බ්‍රෑන් සහ ටෝනි බ්‍රැන්ඩ්‍යන් යුද අපරාධකරුවන් ලෙස නොවලහා ප්‍රකාශ කළ පින්ටර් යුද්ධයට හා මිලිටරිවාදයට එරෙහිව බහුජන ප්‍රතිරෝධයක් කැඳවුම් කලේ මහත් උද්යෝගයෙනි. බ්‍රිතාන්‍යයෙහි නිපදවනු ලැබ ස්ටොක්හෝම්හි එකලස් කොට රැස්ව සිටි පිරිස හමුවේ ප්‍රදර්ශනය කෙරුණු විඩියෝ පටයක ස්වරූපයෙන් මේ සැත්කැ පස් හැවිරිදි නාට්‍ය රචකයා, තීර රචකයා, කවියා සහ යුද විරෝධී ක්‍රියාකාරිකයා සිය කථාව ඉදිරිපත් කළේ ය. අන්තශ්‍රෝත පිලිකාවක් සඳහා මැත දී ප්‍රතිකාර ලද පින්ටර්ගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය පිරිහෙමින් පවතින බැවින් වෛද්‍ය උපදෙස් මත ස්වීඩනයට සැපත් වීමෙන් වැලකී සිටීමට ඔහුට සිදු විය. විඩියෝ පටය මත ඔහු පෙනී සිටියේ රෝද පුටුවක වාඩි වී දැනතිස් මත කම්බිලියක් එලාගෙන

ය. ඔහුගේ හඬ බැරෑරුම් වුව, වාර්තා වන අන්දමට, තේජෝ බලයෙහි කිසි අඩුවක් තිබී නැත.

“කලාව සත්‍යය හා දේශපාලනය” නමැති පින්ටර්ගේ දේශනය ප්‍රබෝධජනක වූ අතර ම දශක ගනනාවක් පුරා ලොව නොයෙක් ප්‍රදේශවල එක්සත් ජනපද බලාත්කාරයෙහි, ප්‍රචන්ඩත්වයෙහි හා ආක්‍රමනයෙහි විනාශකාරී බලපෑම ගැන කියැවුණු අව්‍යාජ හා අපේශල විලාසය අතින් විමුක්තිකාමී ද වූවකි. එක්සත් ජනපද විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සමග සහයෝගීව මුසාවාද ඇද බැමෙහිත් අපරාධ වහංගු කිරීමෙහිත් මුලුමනින් නිරතව සිටි ගාඪ්ඩියන්, නිව්යෝර්ක් ටයිම්ස් බඳු බ්‍රිතාන්‍ය හා ඇමරිකානු සංස්ථාපිතයේ ඇතැම් ප්‍රචන්පත්වලට පවා පින්ටර්ගේ වදනෙහි බලවත් ආනුභාව කිසියම් දුරකට වාර්තා නොකොට බැරී විය.

ස්වකීය නාට්‍ය කෘති සමූහය හා කලාව කෙරෙහි සිය ප්‍රවේශය පිලිබඳ කතාබහකින් පින්ටර් තම දේශනයට මූලපිරුවේ මතු දැක්වෙන නිරීක්ෂනය ද සමගිනි:

“1958 දී මම මෙලෙස ලිවීමි: ව්‍යාජය හා අව්‍යාජය අතර මෙන් ම සත්‍යය හා අසත්‍යය අතර ද කැපී පෙනෙන වෙනසක් නොමැත. යමක් අවශ්‍යයෙන් ම සත්‍ය නැතිනම් අසත්‍ය නො වේ; එය සත්‍ය මෙන් ම අසත්‍ය ද වීමට පුළුවන.

“මේ කියමන තවමත් අරුත්බර යයි මා විශ්වාස කරන අතර එය කලාව ඔස්සේ යථාර්ථ ගවේෂනයෙහි ලා දැනුණු අදාල වෙයි. එහෙයින්, ලේඛකයෙකු වසයෙන් මා ඊට පක්ෂපාතී වන නමුත් පුරවැසියෙකු වසයෙන් මට එසේ කල නොහැක. පුරවැසියෙකු හැටියට මා මෙලෙස ඇසිය යුතු ම ය: කුමක් සත්‍ය ද? කුමක් අසත්‍ය ද? ”

අනතුරුව, සිය නාටක රචනා කෙරුණු සංකීර්ණ හා දුර්ග්‍රාහ්‍ය සන්තතිය කෙරෙහි අන්තර්දෘෂ්ටියක් විහිදුවමින් තම මූලික සැලකිල්ල යොමු වී තිබුනේ

වැදගත් මානව හා සමාජ සත්‍යයන් සොයා ගැනීමේ ලා භාෂාව, කථා වස්තුව හා වර්ත පාත්‍ර උපයෝගී කොට ගැනීම කෙරෙහි බැව් හෙතෙම පැහැදිලි කළේ ය.

කලාව, භාෂාව හා සත්‍යය අතර පවතින සබඳතාව පිලිබඳව ඔහු මෙසේ පැවසී ය: “කලාව තුළ භාෂාව පවතිනු යේ බොහෝ ධ්වනිකාර්ථ සම්ප්‍රේෂනයක්, බොරු වැල්ලක්, සර්කස් දැලක්, කවර මොහොතක වුව ඔබේ, කතුවරයාගේ, දෙපතුලට යටින් බිඳී යා හැකි මිදුණු පොකුණක් හැටියට ය.

“එහෙත්, මා කී පරිදි, සත්‍යය සෙවීම කිසිසේත් නතර කළ නොහැක. එය විලම්බනය කළ නොහැක; කල් දැමිය නොහැක. වහා ම, එතැන දීම, ඊට මුහුණ දිය යුතු ය.”

නාට්‍යය පිලිබඳව ඔහු දරන අදහස් හා ඉතිහාසය හා දේශපාලනය පිලිබඳව ඔහු දරන අදහස් එකිනෙකට සම්බන්ධ කෙරුණේ සත්‍යය සෙවීමෙහි හා එය ඉදිරිපත් කිරීමෙහි වගකීම නමැති මෙකී තේමාව විසිනි. ඔහු මෙසේ තෙපලේ ය: “අපට දකින්නට තිබෙන සාක්ෂි අනුව, දේශපාලනඥයන් බහුතරය බලය පිලිබඳව හා බලයේ රැදී සිටීම පිලිබඳව විනා සත්‍යය පිලිබඳව උනන්දු නොවන බැවින් ඔවුන් භාවිතා කරන දේශපාලන භාෂාව මේ එකදු කටයුත්තකට වත් අත නොතබ යි. බලය රැක ගැනීම සඳහා ජනතාව අවිද්‍යාවෙහි ගිල්වා තැබීමත් ඔවුන් සත්‍යය - තමන්ගේ ම ජීවිත පිලිබඳ සත්‍යය පවා නොදැන සිටීමත් අත්‍යවශ්‍ය වෙයි. එනිසා බොරුවෙන් සරසන ලද සුවිසල් තිරයක් අප වටා ඇද තිබෙන අතර අප ඇතිදැඩි වන්නේ ඒ මත ය.

“මෙතැනට රැස්ව සිටින සෑම පුද්ගලයෙකු ම පාහේ දන්නා පරිදි, ඉරාක ආක්‍රමනය සාධාරණීකරනය කලේ විනාඩි හතළිස් පහක් ඇතුළත වෙඩි තැබිය හැකි, දරුණු ව්‍යසනයක් සිදු කළ හැකි සමූල ඝාතක අවි සදාම් හුසේන් සතුව ඇතැ යි පවසමිනි. මෙය සත්‍යයක් බැව් අපට සහතික කෙරින. එය සත්‍යයක් නො වී ය. අල් බයිඩා සංවිධානය සමග ඉරාකයට සබඳතා පැවති බවත් 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින නිව් යෝර්ක් දාමරික ක්‍රියාවට ඉරාකය හවුලේ වගකිව යුතු බවත් අපට පවසන ලදී. මෙය සත්‍යයක් බැව් අපට සහතික කෙරින. එය සත්‍යයක් නො වී ය. ලෝක ආරක්ෂාවට ඉරාකය තර්ජනයකැ යි අපට කියන ලදී. එය සත්‍යයක් බැව් අපට සහතික කෙරින. එය ද සත්‍යයක් නො වී ය.”

මීලඟට, පින්ටර්, දෙවන ලෝක සංග්‍රාමය කෙලවර වීමෙන් පසු එක්සත් ජනපදයේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය පිලිබඳ සාකච්ඡාවකට යොමු විය.

“පශ්චාත්-යුද්ධ සමයෙහි රුසියාව තුලත් නැගෙනහිර යුරෝපය පුරාත් සිදු වූයේ කුමක් දැයි නොදන්නා කෙනෙක් නැත: ක්‍රමානුකූල කෘරත්වය, පුලුල් හිංසනය

හා ස්වාධීන චින්තනය අනුකම්පා විරහිතව මැඩලීම. මේ සියල්ල සහමුලින් ලේඛනගතව හා සනාථ වී ඇත.

“නමුත්, මෙහි ලා මගේ අවධානය යොමු වන්නේ, හුදෙක් මතුපිටින් වාර්තා වූහු, ලේඛනගත නොකෙරුණු, බාර නොගැනුණු, අපරාධ හැටියට කොහෙත් ම හඳුනා නොගැනුණු, එම කාල වකවානුවෙහි ම සිදු වූ එක්සත් ජනපද අපරාධ කෙරෙහි ය. සෝවියට් සංගමයෙහි පැවැත්ම විසින් යම් තාක් දුරට බාධා කෙරුණ ද, ලොව පුරා ගෙනගිය එක්සත් ජනපද ක්‍රියාකලාපයෙන් පැහැදිලි වූයේ සිය මනාපය ඉටුකර ගැනීමෙහි අභිමතානුසාරී බලයක් තමන්ට ඇතැයි එක්සත් ජනපදය නිගමනය කොට තිබෙන බව ය.”

අනතුරුව, පින්ටර්, වොෂිංටනයෙහි ජාත්‍යන්තර බලාත්කාරකම් පිලිබඳ වාර්තාව ඉදිරිපත් කලේ ය: “මුඛ්‍ය වසයෙන්, එය, ‘අඩු තීව්‍රතා ගැටුම’ ලෙස තමන් විසින් විස්තර කෙරුණු දෙය ම ප්‍රියමනාප විය. අඩු තීව්‍රතා ගැටුම යන්නෙහි අරුත නම්, ඔබ හෙළන බෝම්බයකින් එකවර ම පිරිසක් ජීවිතක්ෂයට පත් කරනවාට වඩා බොහෝ සෙමෙන් දහස් සංඛ්‍යාත ජනයා මිය යෑමට සැලැස්වීම යි. එහි තේරුම, ඔබ රටේ හදවත ආසාදනය කිරීම යි; දූෂාධ්‍ය මස් දලුවක් රෝපනය කොට එහි කුණු වීම අපේක්ෂාවෙන් සිටීම යි. ජනතාව දමනය කළ කල්හි, නැතහොත්, මැරෙන තෙක් පහර දුන් කල්හි - මේ දෙක ම එක ය - පහසුවෙන් බලයේ රැදී සිටින ඔබේ ම මිතුරන්, මිලිටරිය හා මහා සමාගම් කැමරාව අබියස පෙනී සිට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රජයන බව පවසනු ඇත. මගේ සැලකිල්ල යොමු වූ වසර ගනනාව තුළ එක්සත් ජනපදයේ පොදු විදේශ ප්‍රතිපත්තිය එය විය.”

ඊලඟට, ඔහු, 1980 දශකයෙහි ඇමරිකානු සහයෝගය ලද කොන්ට්‍රා ක්‍රස්තවාදීන් නිකරගුවාව තුළ සිදු කළ ජන ඝාතන හා විනාශකාරී ක්‍රියා විස්තර කලේ ය: “එසමයෙහි ජනාධිපති රේගන් මෙලෙස ප්‍රකාශ කළ බව මම ඔබට සිහිපත් කර දෙමි: ‘කොන්ට්‍රාවරු අපේ ප්‍රාරම්භක මිමුක්තන්ගේ සමතුල්‍යයෝ වෙත්.’”

නිකරගුවාව හා මධ්‍යම ඇමරිකාව තුළ එක්සත් ජනපද භූමිකාව පින්ටර් සමස්තයක් ලෙස ගෙනහැර දැක්වී ය. 1979 දී එක්සත් ජනපද සහාය ලත් ආඥාදායක සමෝසා පලවා හරිමින් බලයට පත් වාම-ජාතිකවාදී සන්දිනිස්තා රජයෙහි සමාජ මස්තකප්‍රාප්තින්- මරන දඬුවම අහෝසි කිරීම, ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරනය, සාක්ෂරතා වර්ධනය හා ජනතා අධ්‍යාපනයෙහි දියුණුව, නිදහස් සෞඛ්‍ය සේවාව - පිලිබඳව අවධානය යොමු කරමින් මෙසේ කී ය:

“එක්සත් ජනපදය මෙකී මස්තකප්‍රාප්තින් හෙලා දුටුවේ මාක්ස්වාදී/ ලෙනින්වාදී බලාත්කාරකම් හැටියට ය. එක්සත් ජනපද ආන්ඩුවට අනුව, භයානක නිදර්ශනයක් බිහි වෙමින් තිබුනි. සමාජ හා ආර්ථික

සාධාරණත්වයෙහි මූලික ධර්මතා ස්ථාපනය කිරීමටත්, සෞඛ්‍ය සේවයෙහි හා අධ්‍යාපනයෙහි ප්‍රමිතීන් ඉහල නැංවීමටත් සමාජීය එකමුතුකම හා ජාතික ස්වයං ගරුත්වය සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් නිකරගුවාවට ඉඩ ලබා දුන හොත් අසල්වැසි රාජ්‍යයන් ද එම ප්‍රශ්නාවලිය ම නගනු ඇත; එම දෙය ම ඉටු කර ගනු ඇත. සැබැවින් ම, එවකට එල් සැල්වදෝරයෙහි ද පවතින තත්වයට එරෙහිව දැවැන්ත ප්‍රතිරෝධයක් උද්ගතව තිබින.

“ජනාධිපති රේගන් නිතර ම නිකරගුවාව හැඳින්වූයේ ‘ඒකාධිපති දඟ ගෙය’ ලෙසිනි. මෙය නිවැරදි වූත් සාධාරණ වූත් ප්‍රකාශයකැයි ජනමාධ්‍ය පොදුවේත් බ්‍රිතාන්‍ය ආන්ඩුව නිශ්චිතවමත් සලකන ලදී. ඒකාධිපති දඟ ගෙවල් සැබැවටම පැවතියේ යාබද දේශයන්හි ය - එල් සැල්වදෝරයෙහි හා ගෝතමාලාවෙහි ය. 1954 වසරේ ගෝතමාලාවෙහි, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව බලයට පත් ආන්ඩුව එක්සත් ජනපදය විසින් පෙරලා දමන ලද අතර ඉන් පසුව අඛණ්ඩව පැවතුනු හමුදා ඒකාධිපතිත්වය යටතේ දෙලක්ෂයකට අධික පිරිසක් මරුමුව වැටුනු බවට තක්සේරු කෙරින.

“අවසානයේ දී, එක්සත් ජනපදය විසින් සන්දිනිස්තා ආන්ඩුව පෙරලා දමන ලදී. ඒ සඳහා සැලකිය යුතු ප්‍රතිරෝධයක් සහිත වසර කීපයක් ගත වූව ද නිර්දය ආර්ථික පීඩනයක් හා තිස්දාහක පමන ජීවිත විනාශයක් මගින් කෙලවර දී නිකරගුවානු ජනතාවගේ ජීවිතය සිඳිලන ලදී. ඔවුහු යලිත් වරක් විඩාවටත් දරිද්‍රතාවටත් පත් වූහ. රට තුළ නැවතත් කැසිනෝ සුදුව ආරම්භ කෙරිනි. නිදහස් සෞඛ්‍යසේවාව හා අධ්‍යාපනය හමාර විය. මහා පරිමාන ව්‍යාපාර පෙරලා පැමිනියේ පලිගැනීමට මෙනි. ‘ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය’ රජ විය.

“මේ ‘ප්‍රතිපත්තිය’ මධ්‍යම ඇමරිකාවට පමනක් සීමා නො වී ය. එය ලොව පුරා ම ක්‍රියාත්මක විය. එයට කෙලවරක් නොවූ අතර කටයුතු සිදු වූයේ, හරියට, එවැන්නක් නොමැති පරිදි ය.

දෙවන ලෝක සංග්‍රාමයෙන් පසුව බිහි වූ සෑම දක්ෂිණාංශික මිලිටරි ඒකාධිපතිත්වයකටම එක්සත් ජනපදය සහාය දුන් අතර බොහෝ අවස්ථාවල දී ඒවායේ උද්භවයට ද හවුල් විය. මා සඳහන් කරන්නේ ඉන්දුනීසියාව, ග්‍රීසිය, උරුගුවේ, බ්‍රසීලය, පැරගුවේ, හයිටිය, තුර්කිය, පිලිපීනය, ගෝතමාලාව, එල් සැල්වදෝරය හා විලී යන රටවල් පිලිබඳව ය. 1973 දී විලී රටෙහි ජනනය කල සංක්‍රාසය සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජනපදයට කොහෙන් ම ගැලවීමක් නැත; කිසිදු සමාවක් නැත. {සංස්කාරක සටහන: පින්ටර්ගේ ලැයිස්තුවට ආර්ජන්ටිනාව, ඉරානය හා පාකිස්ථානය ඇතුලු තවත් රටවල් කීපයක් ම ඇතුලත් කල හැක.}”

එක්සත් ජනපද සංස්ථාපිතයේ මැනවින් පන පොවන ලද සුක්ෂ්ම ප්‍රචාරක විධික්‍රම පිලිබඳව පින්ටර් මෙසේ කී ය. “සත්තකින් ම, වින්තනය යටපත් කරනු

වස් භාෂාව යොදා ගනු ලැබේ. ‘ඇමරිකානු ජනතාව’ යන පදය ඇත්ත වයසයෙන් ම නැලවී සිටීමට සැප පහසු මෙට්ටයක් සපයයි. එහෙත්, දරිද්‍රතා රේඛාවෙන් පහල සිටින මිලියන හතලිහක ජනතාවට ද එක්සත් ජනපද රාජ්‍යය පුරා පැතිරී පවතින බන්ධනාගාර ගනනාවක සිරගතව සිටින මිලියන දෙකක ස්ත්‍රී-පුරුෂයන් හට ද මෙය අදාල නො වේ.”

පින්ටර් වැඩිදුරටත් මෙලෙස සඳහන් කළේ ය: “එක්සත් ජනපදය තවදුරටත් අඩු තීව්‍රතා ගැටුම තකන්නේ නැත. තව දුරටත් අල්ප භාෂී වීමෙහි හෝ අනියම් උපායමාර්ග සෙවීමෙහි කිසිදු හේතුවක් එයට නොපෙනේ. එය දැන් සිය තුරුමිපු කොල මේසය මත තබන්නේ කිසිදු බියක් සැකක් හෝ කරුණාවක් නැතිව ය. එය එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමය, ජාත්‍යන්තර නීතිය හෝ විපක්ෂව නැගෙන විවේචන තඹ දොයිතුවකට වත් නොතකන්නේ ඒවා බෙලහින නැත හොත් නොවැදගත් සේ සලකමිනි. තමන් පසුපස හඬ තලමින් එන කීකරු බැටලු පෝතකයෙක් ද - පිලිකුල් සහගත හා කම්මැලි මහා බ්‍රිතාන්‍යය - එයට සිටී.

“අපේ සදාචාරමය සංවේදිතාවට කුමක් සිදු වී ද? ගුවන්තනාමෝ හිර ගෙය දෙස බලන්න. සිය ගනන් ජනයා වෝදනා රහිතව වසර තුනකට වඩා රඳවා ගැනින; නීතිමය නියෝජනයක් හෝ එබඳු ක්‍රියා පිලිවෙතකින් තොරව තාක්ෂනිකව සඳහට ම රඳවා ගැනින. මුලුමනින් ම අයුක්තිසහගත මෙකී ව්‍යුහය පවත්වාගෙන යනු ලබන්නේ ජනීවා සම්මුතියට පිටුපාමිනි.

“ඉරාක ආක්‍රමනය වූ කලි වෞර ක්‍රියාවකි, රාජ්‍ය ක්‍රස්තවාදයේ අශික්ෂිත කටයුත්තකි, ජාත්‍යන්තර නීතිය පිලිබඳ සංකල්පය ම පරම වසයෙන් ම නිග්‍රහ කිරීමකි. දස දහස් සංඛ්‍යාත අහිංසක මිනිසුන් මරනයට හා අංගවිච්ඡේදනයට පත් කිරීම වෙනුවෙන් බලසම්පන්න මිලිටරි සේනාව වගකිව යුතු ය.

“ඉරාක ජනතාව වෙත වධහිංසා, පොකුරු බෝම්බ, යුරේනියම් ඉවත් කිරීම, ගනන් නැති අහඹු ඝාතන ක්‍රියා, කාලකන්නි භාවය, අවමානය, හා මරනය ගෙන ආ අපි එයට ‘මැදපෙරදිග කරා නිදහස හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රැගෙන ඒම’ යැයි කියමු.

“ජන ඝාතනයක් හා යුද අපරාධයක් ලෙස හඳුන්වා දීමෙන් සුදුසුකම සපුරා ලීමට ඔබ කොපමන ජීවිත සංඛ්‍යාවක් බිලිගත යුතු ද? මිනිසුන් ලක්ෂයක්? මට හැඟෙන පරිදි, එය පමනටත් වැඩි ය. එහෙයින්, බුෂ් සහ බිලෙයාර් ජාත්‍යන්තර අධිකරනය හමුවට පමුණුවා ලීම සාධාරණ ය. නමුත්, බුෂ් ඥානවන්තයෙකි. ඔහු ජාත්‍යන්තර අධිකරනයෙහි වලංගුභාවය පිලිගෙන නැත. එම නිසා ඕනෑ ම ඇමරිකානු සෙබලෙකු හෝ දේශපාලනඥයෙකු කිසියම් අපරාධයක් සම්බන්ධයෙන් මුදිතයෙකු වුව හොත් නාවිකභටයන් යොදා ඔහු බේරා

ගන්නා බවට ඇතතුරු අඟවා ඇත. එහෙත් ටෝනි බ්ලෙයාර් අධිකරනයෙහි වලංගුභාවය පිලිගෙන ඇති බැවින් ඔහුට විරුද්ධව නඩු පැවරීමට බාධාවක් නැත. අධිකරනය උනන්දුවක් දක්වන්නේ නම් ඔහුගේ ලිපිනය ලබා දීමට අපට පුළුවන: නොම්මර 10, බ්‍රව්නිං විදිය, ලන්ඩන් ය....

“දෙදාහක් වූ ඇමරිකානු මරන සංඛ්‍යාව හිසරදයකි. හොර රහසේ ම ඔවුහු තම තමන්ගේ මිනී වලවල් කරා ප්‍රවාහනය කරන ලද්දාහු ය. අවමංගලයෝත්සව දැකීමෙන් මහජනයා කලබල වනු වැලැක්වීමට ඒවා හොර රහසේම සිදු කෙරේ. අබ්බගාත වූවෝ තම යහන් මත ම කුනු වූහ. ඇතැම්හු, සිය ජීවිතයෙහි ඉතිරි කාලය තුළ ඊට මුහුන දෙත්.”

පින්ටර් සිය දෙසුම හමාර කලේ මෙලෙසිනි: එක්සත් ජනපදය දැන් තම තුරුම්පු කොල අකුටිලව මේසය මත තබන බැව් මම කලින් කීවෙමි. කාරනාව එය යි. මෙකල එහි නිල ප්‍රතිපත්තිය හැඳින්වෙන්නේ ‘පූර්න සප්තරංජන ආධිපත්‍යය’ යනුවෙනි. මේ පදය මාගේ නො ව ඔවුන්ගේ ම ය. පූර්න සප්තරංජන ආධිපත්‍යය යනු ඉඩම්, සාගරය, ගුවන් ගැබ සහ සියලු පරිවාරසම්පත් තම පාලනයට නතු කිරීම යි.

“මිලියන ගනන් නොවේ නම් දහස් සංඛ්‍යාත ඇමරිකානු ජනයා සිය ආන්වූවේ ක්‍රියාකලාපය ඉදිරියේ ලජ්ජාවටත් කෝපයටත් පත්ව සිටිය ද පවතින තතු අනු ව පෙනී යන්නේ ඔවුන් තවමත් සංගත දේශපාලන බලයක් බවට පරිවර්තනය ව නැති බව ය. එහෙත්, එක්සත් ජනපදය තුළ දිනෙන් දින වර්ධනය වන සාංකාව, අවිනිශ්චිතතාව හි සංක්‍රාසය පහව යන ලකුනු නොපෙනේ.

“මගේ විශ්වාසය අනුව, පුරවැසියන් වසයෙන් අපේ ජීවිත වල හා අපේ සමාජයෙහි සැබෑ සත්‍යයන් වගවිභාග කරනු වස් පවතින අවුල්පාලාව නොතකා නොපසුබස්නා පිලි නොපදින දෘඩකර බුද්ධිමය අධීෂ්ඨානයක් වෙත එලඹීම අප සියලු දෙනා මත පැවරී තිබෙන තීරනාත්මක අවශ්‍යතාවකි.

“අපේ දේශපාලන දක්ම තුලට එබඳු අධීෂ්ඨානයක් කා වැදී නැතිනම් අප කෙරෙන් විශැකී යමින් තිබෙනා දෙය ‘මානව ගරුත්වය’ පුනස්ථාපනය කිරීමෙහි අපේක්ෂාව පල නොදරනු ඇත.”

ඉංග්‍රීසි ජාතික නාට්‍ය රචකයෙක් වන හැරල්ඩ් පින්ටර් වර්ෂ 1930 දී උපත ලැබී ය. මුලින් ම වර්තාංග නලුවෙකු ලෙස කරලියට පිවිසි හෙතෙම පසුව බේදාන්ත - ප්‍රහසන රචනා කොට විශ්ව කීර්තියට පත් විය. ඔහු වඩාත් සුපතල වූයේ අතරමග ඇනහිටින සංවාද, තර්ජනාත්මක දෙබස් සහ වාමාවර්ත විරාමයන් යන ලක්ෂන වේදිකාවට හඳුන්වා දීම වෙනුවෙනි. *The Caretaker* (1960) මුරපල්ලා සහ *The Homecoming* (1965) දෙවැනි ගමන ඊට නිදසුන් ය. විකාර රූපී රංග සම්ප්‍රදාය අනුගිය පින්ටර්ගේ සෙසු නාට්‍ය අතර *The Birthday Party* (1958) උපන් දින සාදය, *Old Times* (1971) යටගිය දවස්, *Betrayed* (1978) පාවා දෙනු ලැබීම, හා *Moonlight* (1993) හඳපාන, යන කෘති කැපී පෙනේ: මේ හැර, *The Dumb Waiter* (1957) ගොලු වේටරයා, නමැති ඒකාංග නාටකය ද *Accident* (1967) හදිසි අනතුර, යන තීර රචනාව ද ප්‍රේක්ෂක ප්‍රසාදය දිනා ගති. ඔහුගේ *Various voices : prose, poetry, politics* (විවිධ අදහස්: ගද්‍යය, පද්‍යය, දේශපාලනය) නමැති ග්‍රන්ථය 1998 දී එලි දැක්වුනි. - පරිවර්තක